NORAKSTS
Lieta Nr.A420593411
A569-13/6

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 19.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

piedaloties pieteicēja *I.B.* pārstāvim *V.V.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvim *A.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *I.B.* pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 22.augusta lēmuma Nr.22.4.7/57320 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID) ģenerāldirektores 2011.gada 22.augusta lēmumu Nr.22.4.7/57320 „Par *I.B.* iesniegumu izskatīšanu" (turpmāk arī – Lēmums), citastarp, nolemts atstāt negrozītu VID Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 13.aprīļa lēmumu Nr.23/12/358 par *I.B.* (turpmāk – pieteicējs) papildu nomaksai budžetā aprēķināto iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk – IIN) Ls 54697,38, soda naudu Ls 27234,69 un nokavējuma naudu Ls 25953,91.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicējs lūdz Lēmumu atcelt daļā par aprēķināto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 54697,38, soda naudu Ls 27348,69 un nokavējuma naudu Ls 25953,91 kā neatbilstošu materiālo un procesuālo tiesību normām.

Pieteicējs norāda, ka, izvērtējot VID aprēķināto slēpto un citu apliekamo ienākumu 2007.gadā Ls 219029,54, var secināt, ka atbilstoši VID audita konstatētajam slēptais apliekamais ienākums ir Ls 54605,88, ko veido neatzītie skaidras naudas uzkrājumi uz 2007.gada sākumu. Savukārt, citu apliekamo ienākumu Ls 164413,16 veido VID neatzītie 2007.gadā saņemtie aizdevumi no „*/Nosaukums/*" Ls 123533,16 un „*/Nosaukums 2/*" Ls 40880. Ņemot vērā apstākli, ka ar VID ģenerāldirektores *N.J.* 2011.gada 22.augusta lēmumu Nr.22.4.7/57320 VID sākotnējais lēmums atcelts daļā par samazinātajiem skaidras naudas uzkrājumiem uz 2007.gada 1.janvāri par Ls 27249,69 un uz 2007.gada 31.decembri Ls 14355,03 pieteicējs uzskata, ka konstatētais slēptais apliekamais ienākums Ls 54605,88 ir samazināms par bezskaidras naudas uzkrājumiem Ls 27249,69, jo šai summai ir nozīme, aprēķinot ar nodokli apliekamo ienākumu par 2007.gadu.

Pieteicējs norāda, ka atšķiras viņa un VID darbinieku izpratne par pierādījumu ticamību un pieļaujamību, jo 2010.gada 9.jūnijā pieteicējs VID iesniedza papildu deklarāciju un tai pievienoja darījumu apliecinošus dokumentus angļu valodā, ko VID pieņēma, nenorādot, ka tie nav pieņemami, jo nav pievienots atbilstošs tulkojums valsts valodā. Šāda VID rīcība radīja pieteicējam tiesisko paļāvību, ka arī turpmāk, ja nepieciešams, pieteicējs varēs iesniegt dokumentus svešvalodā.

Veicot darījumu un noformējot dokumentus 2005. un 2006.gadā pieteicējs ir vadījies no VID administratīvās prakses un publiskotās informācijas, kā arī sākumdeklarēšanas un legālās prezumpcijas ieviešanu Latvijas Republikā, kas Latvijas nodokļu likumdošanā nav ieviesta. VID ģenerāldirektors Lēmumā atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 19.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-226/2010 un 2010.gada 19.marta rīcības sēdes lēmumu Nr.SKA-113/2010, taču pieteicējs nav ne valsts amatpersona, ne nodokļu maksātājs, kam būtu jāreģistrē saimnieciskā darbība un jāiesniedz nodokļu deklarācijas par 2005. un 2006.gadu. Tāpēc pieteicējs uzskatījis, ka darījumi, kas nav veikti saimnieciskās darbības ietvaros un pieteicēja bankas kontu ietvaros, nav jādokumentē atbilstoši saimnieciskās darbības principiem.

Pieteicējs uzskata, ka iesniegtie darījumu dokumenti ir pietiekami, lai atzītu darījumus ar „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums 3/*".

VID apgalvojums par to, ka aizdevumu un kredītu saņemšana, tostarp, 2007.gadā */Nosaukums 3/*, apliecina uzkrājumu neesamību, nav korekts un pamatots, jo personai nav pienākuma izmantot savus uzkrājumus, ja ir pieejami izdevīgi kredīti.

Apstāklis, ka aizdevuma līgumā ir paredzēts konkrēts termiņš aizdevuma atgriešanai, nenozīmē, ka šajā periodā nedrīkst tikt paralēli arī saņemts aizņēmums, ņemot vērā, ka darījums notiek pa daļām, nevis vienā maksājumā. Tādējādi VID audita pārskatā minētais, ka konkrētajā periodā pieteicējam bija pienākums nodarboties ar aizdevuma atgriešanu, nenozīmē, ka šajā pat periodā pieteicējs nevarēja to arī saņemt. Turklāt attiecībā uz darījumu ar „*/Nosaukums 3/*", sūdzībai VID ģenerāldirektoram pieteicējs pievienoja dokumentu par

izmaiņām aizdevuma atgriešanā. Savukārt, lai noskaidrotu, vai uzņēmuma „*/Nosaukums/*" iekšējā lietvedībā vispār atrodas vēl kādi dokumenti, kas attiecas uz lietu, pieteicējs ir nosūtījis uzņēmumam attiecīgu pieprasījumu. Par to pieteicējs informēja arī VID, pievienojot iesniegumam nosūtīšanu apliecinošu dokumentu.

Attiecībā uz saņemto dāvinājumu, pieteicējs vēlas norādīt, ka saskaņā ar Civillikuma 1474.pantu par darījuma formu dāvinājums var tikt noslēgts arī mutiski, tāpēc darījums kā mutiska vienošanās ir noslēgts un spēkā esošs privātajās tiesībās. Izvērtējot VID izteiktās šaubas par naudas nodošanas fakta ticamību, kas balstītas uz publiskajās tiesībās noteikto skaidras naudas deklarēšanu, pieteicējs uzskata tās par nepietiekamām.

Papildus VID ģenerāldirektorei iesniegtā apstrīdēšanas iesnieguma argumentācijai sakarā ar dāvinājuma aktu no Krievijas Federācijas pilsoņa *A.A.*, kas datēts ar 2006.gada 29.jūliju, pieteicējs atkārtoti atzīmē, ka VID Lēmumā ir ietverta kļūdaina un nepatiesa informācija sakarā ar robežšķērsošanas faktu. Pieteicējs atradās Maskavā 2006.gada jūlijā konkrētā dokumenta datējuma laika posmā no 2006.gada 26.jūlija līdz 28.jūlijam. Kā apliecinājumu šim faktam pieteicējs pievienojis divas kopētas lappuses no pases, kurās redzama konkrētajā periodā derīga Krievijas vīza, kā arī Šeremetjevas robežkontroles punkta zīmogi par vizīti 2006.gada jūlijā.

Pieteicēja ieskatā apstāklis, ka VID savlaicīgi nav norādījis uz nepieciešamību pievienot atbilstošu tulkojumu valsts valodā, un uzliekot pieteicējam par pienākumu nomaksāt papildus nodokļu maksājumus, kuru summa turpina pieaugt, ir uzskatāms par pārkāpumu, kas rada šaubas par pierādījumu iegūšanas un nostiprināšanas procesu un atzīstams par tik būtisku, ka galarezultātā pieņemtais VID ģenerāldirektores Lēmums nevar tikt atzīts par tiesisku.

[3] VID (turpmāk arī – atbildētājs) 2011.gada 30.septembra rakstveida paskaidrojumā Nr.22.3/67328 norāda, ka pieteikumu neatzīst (*lietas 28.-30.lapa*).

Atbildētāja atsaucas uz judikatūru, norādot, ka nodokļu administrēšana ne tikai Latvijā, bet arī citās valstīs lielā mērā pamatojās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs, tostarp, informāciju, ko nodokļu maksātājs iegūst no citiem avotiem, bet ko viņš apliecina. Tāpēc no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai, iesniedzot nodokļu deklarāciju un sniedzot citu informāciju, viņš būtu ļoti uzmanīgs un skrupulozs. Paviršība un nolaidība nav pieļaujama. Turklāt nodokļu maksātājs parasti saprot, kāda informācija ir svarīga, lai novērstu nepareizas informācijas iesniegšanu un līdz ar to risku būt sodītam. Citiem vārdiem, no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai viņš pārzinātu nodokļus regulējošās tiesību normas un apzinātos risku, kas saistīts ar to pārkāpšanu. Neprecizitātes un kļūdas rada pamatu nodokļu soda naudas uzlikšanai *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-119 12.punktu).*

VID norāda, ka pamatoti neatzina papildu deklarācijā uzrādītos naudas uzkrājumus uz 2007.gada 1.janvāri Ls 574 749,69 un 2007.gada 31.decembri Ls 298 855,03, Krievijas pilsoņa *A.A.* dāvinājumu USD 60000 apmērā, kā arī no „*/Nosaukums/*" saņemtos naudas līdzekļus Ls 123533,16 un no „*/Nosaukums 2/*" saņemtos naudas līdzekļus Ls 40880. Šīs summas netiek atzītas par aizņēmumiem, bet gan par ienākumiem, kas apliekami ar IIN.

Svešvalodā iesniegtie dokumenti – 2006.gada 14.decembra *Credit agreement,* 2005.gada 18.jūnija *Loan Contract* un 2006.gada 29.jūlija dāvinājuma līgums bez tulkojuma valsts valodā nav atzīstami par pierādījumiem lietā, jo pievienotie dokumenti nav apliecināti „Dokumentu juridiskā spēka likuma" 6.pantā un Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" 5.sadaļā noteiktajā kārtībā, turklāt nav iesniegts „Valsts valodas likuma" 10.panta otrajā un trešajā daļai noteiktais tulkojums, tiem nav juridiska spēka un tie nav saistoši nodokļu administrācijai.

Pieteicējam, ievedot Latvijā no *A.A.* Krievijā saņemto dāvinājumu USD 60000 apmērā skaidrā naudā, bija pienākums skaidro naudu deklarēt. Tā kā pieteicējs nav dokumentāri apliecinājis vai noliedzis šā likumīgā pienākuma veikšanu, VID ir pamats uzskatīt, ka pieteicējs nav saņēmis šo dāvinājumu.

Vienlaikus lietā konstatētie apstākļi, ka pieteicējs 2007.gada sākumā saņēmis kredītu EUR 377000 apmērā jeb Ls 264 957,11 nekustamā īpašuma iegādei, liek apšaubīt skaidras naudas uzkrājumu uz 2007.gada 1.janvāri Ls 547500 faktisko esamību. Kā arī pieteicējs nav pierādījis, ka norādītos no Credit agreement un Loan Contract 2005. un 2006.gadā saņemtos aizņēmumus, kā arī *A.A.* 2006.gada dāvinājumu būtu spējis uzkrāt līdz 2007.gada sākumam.

Pieteicējs 2011.gada 4.aprīlī VID sniedza paskaidrojumu par „*/Nosaukums/*" aizdevumu, taču nenorādīja konkrētas summas un aizdevuma saņemšanas un atmaksas laiku. Tādējādi nav iespējams konstatēt darījuma būtību un izvērtēt, vai 2005.gada 18.jūnija līgums Loan Contract pamato skaidras naudas uzkrājumus uz 2007.gada 1.janvāri vai norēķinu kontā no „*/Nosaukums/*" 2007.gada februārī, aprīlī, jūnijā, jūlijā, augustā, oktobrī, novembrī un decembrī saņemtos maksājumus.

Pieteicējs nav uzrādījis pamatojošos dokumentus par naudas pārskaitījumu no „*/Nosaukums 2/*". Tādējādi iesniegtie norēķinu konta izraksti apliecina naudas līdzekļu saņemšanas faktu, bet bez papildus pierādījumiem nevar konstatēt, ka naudas līdzekļi pārskaitīti kā aizdevumi.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem. Papildus tiesas sēdē iesniedza 2006.gada 18.decembra aizdevuma līgumu starp pieteicēju un *J.N.* (*lietas 92.lapa*) un 2013.gada 4.marta Notariālo aktu (*lietas 93.lapa*), kas pieteicēja ieskatā apliecina aizdevuma Ls 92 000 saņemšanu no *J.N.* un līdz ar to skaidras naudas līdzekļu uzkrājumu uz 2007.gada 1.janvāri.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, lūdza pārsūdzēto Lēmumu atstāt negrozītu, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Tiesa konstatē, ka VID, saņemot ziņas par to, ka pieteicēja iespējamie izdevumi 2007.gadā ir bijuši lielāki par attiecīgajā gadā gūtajiem ienākumiem (veidojas slēptais ienākums), saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta pirmo daļu ir pieprasījis pieteicējam iesniegt gada ienākumu un papildu deklarāciju.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešajā daļā noteikts, ja maksātāja deklarētie ienākumi vai Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) uzrādītie maksātāja ienākumi neatbilst viņa izdevumiem taksācijas gadā, Valsts ieņēmumu dienests pieprasa šā panta 3.[1]daļā noteiktajā termiņā iesniegt: 1) papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu; 2) taksācijas gada ienākumu deklarāciju, ja tā nav iesniegta šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 7.pantu maksātāja gada ienākums ir visa taksācijas perioda (kalendārā gada) laikā iegūto naudas, naturālo vērtību un saņemto pakalpojumu kopums. Minētā likuma 3.panta otrā daļa nosaka, ka iekšzemes nodokļa maksātāja gada apliekamais ienākums ir viņa gada ienākums, izņemot šā likuma 9.pantā minētos neapliekamos ienākumus, no kura tiek atskaitīti šā likuma 10.pantā noteiktie attaisnotie izdevumi; maksātāja gada neapliekamais minimums; šā likuma 13.pantā noteiktie atvieglojumi. Savukārt minētā likuma 8.panta trešās daļas 11.punkts nosaka, ka pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti citi ienākumi, kas nav minēti šā likuma 9.pantā.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta astotajā daļā ir noteikts, ka kārtību, kādā uz aprēķinu pamata Valsts ieņēmumu dienests nosaka apliekamā ienākuma lielumu, un kārtību un termiņu, kādā Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzama informācija par maksātāja ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem un to vērtības maiņu, nosaka Ministru kabinets.

No lietas materiāliem izriet, ka VID piemērojis Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 „Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" (turpmāk – MK noteikumi Nr.780) 16.3.punktā minēto izdevumu metodi.

Audita pārbaudes rezultātā atbildētājs, pamatojoties uz iestādes rīcībā esošo, kā arī pieteicēja paskaidrojumos sniegto informāciju, konstatēja, ka 2007.gadā pieteicēja līdzekļu avoti bija Ls 1104818,45, bet līdzekļu izlietojums – Ls 1159424,33 kā rezultātā pieteicēja 2007.gada izdevumu apjoms par Ls 54605,88 pārsniedz viņa ienākumu avotus un veidojas slēptais ienākums, kas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 12.punktu apliekams ar IIN.

[7] Lietā pastāv strīds, vai atbildētājs pamatoti neatzina pieteicēja papildu deklarācijā deklarētos skaidras naudas uzkrājumus uz 2007.gada sākumu Ls 574749,69 un gada beigām – Ls 298855,03 apmērā.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs 2007.gada papildu deklarācijā kā skaidras naudas uzkrājumu avotu norādīja operācijas ar nekustamajiem īpašumiem – Togo, dividendes no operācijām ar kakao – Togo, ienākumus no dividendēm, operācijām ar finanšu instrumentiem, algām; Krievijas pilsoņa *A.A.* dāvinājumu USD 60000 apmērā. Papildu deklarācijai pievienoti aizdevuma līgumi– 2007.gada 2.maija Sales Intermediation contract, 2005.gada 18.jūnija Loan Contract un 2006.gada 14.decembra Credit agreement.

Atbildētājs, izvērtējot iesniegtajā papildu deklarācijā par 2007.gadu norādīto informāciju, pieteicēja iesniegtos dokumentus un VID rīcībā esošo informāciju, apšaubīja skaidras naudas uzkrājumu veidošanās avotus, jo tie tika pamatoti ar dokumentiem, kurus atbilstoši Valsts valodas likuma 10.panta otrajai un trešajai daļai iestāde nevar pieņemt izskatīšanai un par uzkrājumu rašanās avotiem sniegta vispārīga informācija.

MK noteikumu Nr.780 5.punkts noteic, ka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājs papildu deklarācijai pievieno dokumentus, kas apliecina ienākumu izcelsmi, to struktūru un īpatnības, kā arī citu informāciju, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt VID pirms ienākuma aprēķina. Līdz ar to tiesa secina, ka tiesību normas nosaka nodokļu maksātājam pienākumu pamatot un pierādīt papildu deklarācijā norādīto ienākumu izcelsmi. Arī Senāts ir skaidrojis, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 150.panta trešajai daļai pieteicējam atbilstoši savām spējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā. Privātpersonas pienākums iesniegt atbilstošus pierādījumus tiešā tekstā ir noteikts arī likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantā. Nodokļu lietā, kur runa ir par privātpersonas izdevumu atbilstību ienākumiem, tieši privātpersona ir tā, kuras rīcībā būtu jābūt atbilstošām ziņām. Nodokļu administrēšana lielā mērā balstās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs, tostarp informāciju, ko nodokļu maksātājs iegūst no citiem avotiem, bet ko viņš apliecina *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 23.oktobra sprieduma lietā SKA-451 8.punktu).*

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti uzskatīja, ka pieteicējam ir pienākums pierādīt to, ka pieteicējam bija skaidras naudas uzkrājumi uz 2007.gada sākumu Ls 574749,69 un gada beigām – Ls 298855,03 apmērā.

Tiesu judikatūrā ir atzīts, ka VID deklarācijā norādīto datu ticamību un pareizību pārbauda, izmantojot visus tiesību normās noteiktos pierādīšanas līdzekļus, tostarp pieprasot nodokļu maksātājam iesniegt dokumentus vai citus pierādījumus un sniegt paskaidrojumus. Novērtējot nodokļu maksātāja paskaidrojumus, VID ir jāizvērtē to ticamība kopsakarā ar citiem tiešiem vai netiešiem pierādījumiem. Nodokļu maksātājam jāspēj sniegt ticami izskaidrojumi par skaidras naudas uzkrājumiem. VID, ņemot vērā tā rīcībā esošo informāciju un situācijas analīzi, uzkrājumus atzīst, ja uzkrājumu iespējamība ir ticama, vai neatzīst, ja uzkrājumu iespējamība nav ticama. Savukārt tiesa šajā gadījumā pārbauda VID novērtējuma pareizību (*sk. Senāta 2011.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-15/2011 12.punktu, 2011.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKA-76/2011 12.punktu, 2011.gada 17.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-19/2011 8.punktu*).

Ņemot vērā minētajās tiesību normās noteikto, tiesa secina, ka lietā nepieciešams pārbaudīt, vai pieteicējs ir iesniedzis pierādījumus un saprātīgus un ticamus pamatojumus par saviem ienākumiem, skaidras naudas uzkrājumu izcelsmi un vai sniegtās ziņas apliecina citi

lietā esošie pierādījumi, proti, tiesai jānovērtē pieteicēja sniegto ziņu ticamība un jāpārliecinās, vai VID ir pamatoti apšaubījis pieteicēja paskaidrojumos norādītās ziņas par gūtajiem ienākumiem un skaidras naudas uzkrājumiem.

[8] Pieteicējs kā pierādījumu skaidras naudas uzkrājumu esamībai tiesas sēdē iesniedza 2006.gada 18.decembra Aizdevuma līgumu, kas noslēgts starp pieteicēju un *J.N.* (*lietas 92.lapa*).

Līguma 1.punkts nosaka, ka aizdevējs (*J.N.*) aizdod aizņēmējam (pieteicējam) bezprocenta aizdevumu Ls 92000 apmērā (1.1.punkts). Aizņēmējs ar savu parakstu uz šī līguma apliecina, ka ir saņēmis aizdevuma summu pilnā apmērā ar pārskaitījumu uz uzņēmuma kontu (1.2.punkts). Aizņēmējs apņemas pilnā apmērā atmaksāt visu aizdevuma summu Aizdevējam ne vēlāk kā līdz 2008.gada 1.februārim (2.1.punkts) (*lietas 92.lapa*).

Pieteicējs ir iesniedzis tiesai 2013.gada 4.marta notariālo aktu (*lietas 93.lapa*), ar kuru *J.N.* apliecina, ka 2006.gada 18.decembrī noslēdza aizdevuma līgumu ar pieteicēju par aizdevuma Ls 92000 izsniegšanu. Aizdevums tika faktiski izsniegts skaidrā naudā, un pieteicējs pilnā apmērā to atgrieza skaidrā naudā 2008.gada 14.janvārī.

Tiesa pārbauda, vai minētie dokumenti apliecina pieteicēja skaidras naudas līdzekļu uzkrājumu uz 2007.gada 1.janvāri.

Pieteicējs papildu deklarācijā ir norādījis, ka 2007.gadā saņēmis aizdevumu no *J.N.* Ls 200122,50 apmērā un tajā pašā taksācijas periodā atmaksājis Ls 178000,68 (*lietas 1.pielikuma 103.lapa*). Minēto informāciju iestādei apstiprināja arī *J.N.*, norādot, ka aizdevumus, kas izsniegti saskaņā ar 2007.gada 15.oktobra aizdevuma līgumu Nr.3B un 2007.gada 28.augusta aizdevuma līgumu Nr.2B pieteicējs 2007.gadā nav pilnībā atmaksājis, jo nebija iestājies atmaksas termiņš (*lietas 1.pielikuma 46.lapa*). Citus no *J.N.* saņemtos aizdevumus pieteicējs papildu deklarācijā nav norādījis. Turklāt arī tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis norādīja, ka 2006.gada 18.decembra aizdevuma līgums VID netika iesniegts.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja iesniegtais 2006.gada 18.decembra aizdevuma līgums un 2013.gada 4.marta notariālais akts nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka 2007.gada sākumā pieteicēja rīcībā bija skaidras naudas līdzekļi Ls 92000 apmērā. Līgumā un notariālajā aktā norādīta pretrunīga informācijas par naudas līdzekļu nodošanas veidu, proti, aizdevuma līguma 1.2.punktā noteikts, ka līguma noslēgšanas brīdī aizdevuma summa ir saņemta ar pārskaitījumu uz uzņēmuma kontu. Savukārt 2013.gada 4.marta notariālajā aktā norādīts, ka aizdevums faktiski tika izsniegts skaidrā naudā. Kaut arī pieteicējs ir iesniedzis aizdevēja *J.N.* notariāli apstiprinātu apliecinājumu par izsniegto aizdevumu, zvērināts notārs neatbild par šāda dokumenta saturu un tam nav piešķirama lielāka ticamība kā personas paskaidrojumiem bez notariāla apstiprinājuma. Tā kā arī aizdevuma līgums ir iesniegts neapstiprinātas dokumenta kopijas veidā un pastāv būtiskas pretrunas ar tām ziņām, ko pieteicējs ir sniedzis iestādei pārbaudes laikā, tostarp, aizpildot papildus deklarāciju, tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja paskaidrojumiem par to, ka šāda naudas summa būtu tikusi saņemta, jo minēto nekas faktiski neapstiprina, un ka par šādu naudas līdzekļu apjomu būtu palielināmi pieteicēja līdzekļu avoti attiecīgajā periodā. Tāpat pieteicējs nav norādījis uz

iemesliem, kuru dēļ šāda informācija netika iesniegta iestādei audita pārbaudes un lēmuma par audita rezultātiem apstrīdēšanas laikā. Tādējādi tiesa dod priekšroku pieteicēja papildu deklarācijā norādītajai informācijai par no *J.N.* saņemtajiem aizdevumiem. Tiesa atzīst, ka pieteicēja rīcība, nenorādot informāciju par aizdevuma saņemšanu, neiesniedzot iestādei darījumu apliecinošos dokumentus, nav vērsta uz patieso lietas apstākļu noskaidrošanu un pieteicēja paskaidrojumi par saņemto aizdevumu Ls 92000 apmērā neapstiprinās ar citiem lietas materiāliem.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējs nav iesniedzis saprātīgus un ticamus pamatojumus par skaidras naudas uzkrājumu Ls 92000 esamību pieteicēja rīcībā.

[9] Pieteicējs pieteikumā norāda, ka VID nepamatoti neatzina Krievijas pilsoņa *A.A.* 2006.gada 29.jūlija dāvinājumu USD 60000 apmērā. Pieteicējs norāda, ka normatīvajos aktos nav noteikta obligāta rakstveida vienošanās noslēgšana darījuma brīdī, taču pusēm pastāv iespēja tādu noslēgt arī vēlāk. Tiesa noraida kā nepamatotu norādīto iebildumu.

Atbildētājs pamatoti norādījis, ka pieteicējs nav iesniedzis ticamus pierādījumus dāvinājuma saņemšanas faktam. Turklāt pieteicējs atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 20.panta pirmās daļas prasībām nav deklarējis saņemto dāvinājumu USD 60000 kā ar nodokli neapliekamos ienākumus, kuru kopējā summa pārsniedz četrkāršotu taksācijas gadam noteikto neapliekamo minimumu (Ls 384 x 4). Tāpat pieteicējs, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu un ievedot skaidru naudu, nav deklarējis šo skaidro naudu, kā to noteica likuma „Par skaidras naudas deklarēšanu uz valsts robežas". Pieteicējs nav sniedzis ticamus paskaidrojumus par dāvinājuma saņemšanas un naudas līdzekļu ievešanas Latvijas Republikā apstākļiem.

Pieteicēja argumenti par to, ka pieteicējs savus ienākumus un izdevumus ir kārtojis, balstoties uz apsvērumiem, ka ir privātpersona, kura neveic saimniecisko darbību, nav pamatoti. Ja personas mērķis attiecībā uz nodokļu maksājumiem ir labvēlīgs administratīvais akts, tad personai ir jāpierāda tiesības uz šāda akta saņemšanu. Nav noliedzams, ka privāttiesiskās attiecībās darījumi var tikt slēgti ne tikai mutiski, bet arī ar konkludentām darbībām, taču privāttiesiskajās attiecībās šie darījumi attiecināmi tikai uz darījumu dalībniekiem. Tai pašā laikā, ja privātpersonas vēlas veikt kādas darbības publiskajās tiesībās tām jāspēj pierādīt savu prasījumu pamats, tostarp, nodokļu maksātājam jāspēj pierādīt to ienākumu izcelsmi, kurus nodokļu maksātājs norāda savā deklarācijā.

Atbildētājs Lēmumā pamatoti ir norādījis, ka mutiski un rakstiski paskaidrojumi no privātpersonas nav pietiekami, lai atzītu lēmuma pieņemšanai būtiskus faktus, tostarp, attiecībā uz skaidras naudas uzkrājumiem.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti nav atzinis par pierādītu dāvinājuma saņemšanas faktu no Krievijas pilsoņa *A.A.* un līdz ar to arī skaidras naudas uzkrājumus USD 60000 apmērā.

[10] Nav pamatots pieteicēja arguments, ka naudas summas, kuras pieteicēja kontā iemaksātas saistībā ar aizdevumiem no ārvalstu komersantiem „*/Nosaukums/*" Ls 123533,16 apmērā un „*/Nosaukums 3/*" Ls 40880 ir ar IIN neapliekamie ienākumi.

Lietas materiālos atrodas divu līgumu notariālā kārtībā apliecināti tulkojumi: Aizdevuma līgums starp pieteicēju un komersantu „*/Nosaukums/*" (*lietas 52-57.lapa*), kā arī Aizdevuma līgums starp pieteicēju un komersanta „*/Nosaukums 3/*" (*lietas 65.-70.lapa*).

[10.1] Tiesa konstatē, ka 2005.gada 18.jūnijā starp pieteicēju un ārvalstu komersantu „*/Nosaukums/*" ir noslēgts aizdevuma līgums, kurā 1.1.punktā norādīts, ka „*/Nosaukums/*" piekrīt saskaņā ar šeit un Parādzīmē [..] ietvertajiem noteikumiem un, ievērojot šeit ietvertos nosacījumus, izsniegt aizdevumu pieteicējam ar pamatsummu divi simti divdesmit tūkstoši Eiro (220 000 Eiro). Aizdevums tiek izsniegts vairākos maksājumos 2005. un 2006.gada laikā ar iespējamu termiņa pagarinājumu saskaņā ar līgumslēdzēju pušu īpašu vienošanos. Līguma 1.2.punktā noteikts, ka termiņa beigu dienā 2011.gada 17.janvārī iestājas visas neatmaksātās atlikušās aizdevuma pamatsummas kopā ar uzkrātajiem un neatmaksātajiem procentiem atmaksas termiņš, un tā jāsamaksā, ja vien līgumslēdzējas puses nav noslēgušas citu vienošanos (*lietas 52.lapa*).

VID pārbaudes laikā konstatējis, ka pieteicēja norēķinu kontā AS „*/Nosaukums 4/*" 2007.gada laikā saņemti maksājumi (auditā atzīti kā līdzekļu avoti) no „*/Nosaukums/*" Ls 123533,16 apmērā ar pamatojumu – „loan contract 15.02.2007", „loan contract 03.04.2007", „loan contract 17.04.2007", „loan contract 19.07.2007" un „loan contract 29.06.2007" (*lietas 1.pielikuma 51.lapa*). Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka norādītās naudas iemaksas pieteicēja kontā nevar saistīt ar 2005.gada 18.jūnija līguma izpildi no „*/Nosaukums/*" puses, jo līguma 1.1.punktā norādīts, ka komersants aizdevumu izsniedz pieteicējam vairākos maksājumos 2005. un 2006.gada laikā, taču atbildētāja konstatētie maksājumi pieteicēja kontā ienākuši 2007.gadā.

Pieteicējs nav iesniedzis nekādus pierādījumus, ka 2007.gadā ienākušās aizdevuma summas ir saistītas ar 2005.gada 18.jūnija līgumu, piemēram, nav iesniegta līguma 1.1.punktā paredzētā vienošanās par termiņa pagarinājumu (ja tāda ir), vai, piemēram, informācija par to, ka ir uzsākta 2005.gada 18.jūnija līgumā noteiktā aizdevuma atmaksa.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka VID pamatoti Lēmumā norādījis, ka nav iespējams izvērtēt, vai 2005.gada 18.jūnija līgums pamato skaidras naudas uzkrājumus uz 2007.gada 1.janvāri un norēķinu kontā no „*/Nosaukums/*" 2007.gada saņemtos maksājumus, kā neapliekamos ienākumus. Tādējādi VID pamatoti uzskatīja, ka no komersanta „*/Nosaukums/*" saņemtās naudas summas ir uzskatāmas par ar IIN apliekamu ienākumu.

[10.2] Lietas materiālos atrodas starp pieteicēju un ārvalstu komersantu „*/Nosaukums 3/*" 2007.gada 17.jūlijā noslēgts Aizdevuma līgums Nr.2-170707. Līguma 1.punktā norādīts, ka aizdevējs („*/Nosaukums 3/*") aizdod aizņēmējam (pieteicējam) līdz vienam simtam tūkstošu dolāru (USD $ 100 000) ar noteikumu, ka aizdevuma termiņš ir trīs gadi ar iespējamu termiņa pagarinājumu uz papildus divu gadu periodu, savstarpēji vienojoties, saskaņā ar šajā dokumentā noteiktajiem noteikumiem un nosacījumiem. Par termiņa pagarināšanu lēmums tiek pieņemts vismaz sešdesmit (60) dienas pirms aizdevuma termiņa vai spēkā esošā termiņa

pagarinājuma beigām [..] (līguma 1.a.punkts). Kā nosacījums aizņēmēja saistībām aizņemties līgumā paredzēto aizdevumu ir būtiskas informācijas sniegšana par to, kā aizņēmējs izmanto aizņemtos līdzekļus (līguma 1.b.punkts) (*lietas 65.lapa*).

Tiesa pārbauda, vai aizdevuma līgums šajā konkrētajā gadījumā apliecina saņemto aizdevumu.

VID ir konstatējis, ka pieteicēja bankas kontā AS „*/Nosaukums 4/*" ir ienākuši maksājumi: 2007.gada 17.jūlijā Ls 15000 un 2007.gada 19.jūlijā Ls 25880 (kopā Ls 40880) no komersanta „*/Nosaukums 3/*". Iemaksas pamatojums: aizdevums saskaņā ar līgumu 2/170707 (*lietas 1.pielikuma 60.lapa*).

Tiesa secina, ka no norādītās informācijas par kontā ienākušajiem maksājumiem izriet, ka maksājumi pieteicēja kontā ir ieskaitīti saskaņā ar aizdevuma līgumu (sakrīt līguma numurs, iemaksātās summas apmērs atbilst līguma 1.punktam). Tajā pašā laikā šī informācija izskatāmajā gadījumā vairāku apstākļu dēļ nav pietiekama, lai pieteicēja bankas kontā ienākušo naudas summu varētu atzīt par aizdevumu.

Proti, audita lietā esošajā sākuma sarunas protokolā pieteicējs apstiprinājis, ka auditējamā periodā bija saņemtas naudas summas no citām fiziskajām un juridiskajām personām (aizdevumi, dāvinājums, mantojums). Papildu deklarācijas P6 veidlapā „Saņemtie aizņēmumi" pieteicējs nav norādījis, ka viņš ir saņēmis aizdevumu no „*/Nosaukums 3/*" (*lietas 1.pielikuma 103.lapa*). Turklāt pieteicējs nav sniedzis paskaidrojumus iestādei par darījuma ar „*/Nosaukums 3/*" būtību un līguma noslēgšanas apstākļiem. Apstrīdot sākotnējo VID lēmumu, pieteicējs pievienojis aizdevuma līguma kopiju tikai angļu valodā. No Aizdevuma līguma satura izriet, ka, lai „*/Nosaukums 3/*" varētu izsniegt aizdevumu pieteicējam, pieteicējam ir jāsniedz informācija aizdevējam par to, kā aizdotā nauda tiks izmantota (*sk. līguma 1.b.punktu*). Taču lietā nav nekādas informācijas par to, ka pieteicējs ar aizdevēju būtu apsprieduši aizdevuma mērķi un to, kā aizdevums tiek faktiski izmantots.

Tiesa atzīst par nepamatotu pieteicēja argumentu, ka VID audita ietvaros nav pieprasījis no pieteicēja papildus informāciju par darījumiem ar „*/Nosaukums 3/*". Tiesa konstatē, ka VID 2010.gada 6.maijā un 4.jūnijā aicināja pieteicēju iesniegt papildu deklarācijas, citastarp paskaidrojot, ka pielikumā P11 var norādīt jebkuru informāciju, kuru maksātājs vēlas sniegt VID, lai apliecinātu vai sīkāk paskaidrotu taksācijas gadā gūto ienākumu un ieņēmumu izcelsmi, informācijas par īpašumiem, naudas uzkrājumiem un citas informācijas vai sniegto ziņu patiesumu (*lietas 1.pielikuma 77.-80.lapa*). Pārbaudot lietā esošos materiālus, tiesa konstatēja un jau iepriekš norādīja, ka nekādu informāciju par darījumu ar „*/Nosaukums 3/*" pieteicējs nesniedza.

Minētā pieteicēja rīcība neliecina, ka pieteicējs ir darījis visu iespējamo lietas patieso apstākļu noskaidrošanai un savu apgalvojumu apstiprināšanai. Turklāt līgumā noteiktais aizdevuma termiņš ir trīs gadi ar iespējamu termiņa pagarinājumu. Līgums tika noslēgts 2007.gada 17.jūlijā un trīs gadu termiņš, kad pieteicējam bija jāatmaksā aizņēmums, notecēja 2010.gada 16.jūlijā. Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka aizdevuma summu Ls 40880 pieteicējs ir atmaksājis vai ka ir bijis pagarināts aizdevuma atmaksas termiņš.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicējs nav iesniedzis pietiekamus un ticamus pierādījumus, kas apstiprinātu, ka no „*/Nosaukums 2/*" saņemtie naudas līdzekļi nav apliekami ar IIN.

Pie šādiem apstākļiem tiesa secina, ka VID, pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 12.punktu, pamatoti atzinis pieteicēja no „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums 2/*" gūtos ienākumus Ls 164 413,16 (Ls 123 533,16 + Ls 40 880) apmērā par apliekamiem ar IIN.

[11] Pieteicējs izsaka iebildumus par to, ka, veicot grozījumus sākotnējā administratīvajā aktā, atbildētājs nav uz pamatparāda summu attiecinājis slēpto skaidras naudas uzkrājumu summas samazinājumu uz 2007.gada 1.janvāri Ls 27249,69.

Tiesa norāda, ka pieteicēja arguments par minētās summas ietekmi uz iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāda apmēru nav pamatots, jo atbildētājs tikai ir labojis kļūdu, kas pieļauta sākotnējā lēmumā, proti, sākotnējā lēmumā un audita pārskatā vairākkārt ir norādīts, ka pieteicējam uz 2007.gada 1.janvāri ir skaidras naudas uzkrājumi Ls 574749,69 *(lietas 1.pielikuma 23.lapa, 30.lapa, 32.lapa),* kurus atbildētājs tad arī neatzīst, sākotnējā lēmumā norādot, ka „samazināt 2007.gada papildus deklarācijā uzrādītos skaidras naudas uzkrājumus uz 01.01.2007. par Ls 574749,69 un uz 31.12.2007. par Ls 298855,03" *(lietas 1.pielikuma 9.lapa).*

VID Lēmumā savukārt ir norādīts uz kļūdu, samazinot šo summu par 2007.gada deklarētajiem bezskaidras naudas uzkrājumiem uz 2007.gada 1.janvāri un 31.decembri, proti, pieteicēja iesniegtajā papildus deklarācijas (P) kopsavilkumā summa Ls 574749,69 ir deklarēta kā naudas uzkrājumi sadaļā „V.Naudas uzkrājumi" *(lietas 1.pielikuma 95.lapa),* bet pielikumā P8 norādīts, ka „V.Naudas uzkrājumi" veido *skaidras* naudas uzkrājumi un *bezskaidras* naudas uzkrājumi, kopā Ls 574749,69, no kuriem pieteicējs Ls 547500 ir norādījis kā *skaidras* naudas uzkrājumus, bet Ls 27249,69 kā *bezskaidras* naudas uzkrājumus *(lietas 1.pielikuma 109.lapa).*

Līdz ar to, atbildētājam nebija pamata noteikt pieteicējam *skaidras naudas* uzkrājumu samazinājumu par Ls 574749,69, ja pieteicēja norādītie skaidras naudas uzkrājumi uz 2007.gada 1.janvāri ir Ls 547500. VID ģenerāldirektora Lēmumā minētā kļūda ir pamanīta un labota.

Savukārt bezskaidras naudas uzkrājumu aprēķins, ietverot arī pieteicēja deklarētās summas un kontus, ir ietverts audita pārskatā *(lietas 1.pielikuma 33.lapa)*, kur atbildētājs ir veicis pārbaudi pār bezskaidras naudas uzkrājumu samazinājumu no 2007.gada 1.janvārim (Ls 43283,58) līdz 2007.gada 31.decembrim (Ls 18845,82). Salīdzinot audita pārskata secinājumus *(lietas 1.pielikuma, 33.lapa)* ar pieteicēja deklarāciju *(lietas 1.pielikuma 109.lapa),* ir redzams, ka pieteicēja deklarētās summas atbilst VID konstatētajām, taču nav pilnīgas.

Tādējādi tiesai nav pamata skaidras un bezskaidras naudas uzkrājumu starpību iekļaut pieteicēja ienākumos par 2007.gadu, samazinot slēptā apliekamā ienākuma summu.

[12] Pārbaudot atbildētāja veiktos aprēķinus attiecībā uz IIN maksājumiem par 2007.gadu, tiesa tos atzīst par pareiziem un tiesiskiem tālāk norādīto iemeslu dēļ.

Pieteicējs kā apliekamos ienākumus ir norādījis 2007.gada ienākumus no darba algas un maksājumu no a/s „*/Nosaukums 3/*”, kopā Ls 23169,10 *(lietas 1.pielikuma 56.lapa).*

Pieteicēja norādītajā apjomā arī VID dati sakrīt, taču papildus kā apliekamo ienākumi VID ir norādījis – Ls 10,50 kā maksājuma procentus no pieteicēja aizdevuma *G.B.*; Ls 164413,16 kā ienākumiem no „*/Nosaukums/*” par kopējo summu Ls 123533,16 un „*/Nosaukums 2/*” Ls 40880; Ls 54605,88 kā starpību pār pieteicēja izdevumu pārsniegumu pār ienākumiem 2007.gadā *(lietas 1.pielikuma 30.lapa).*

Tiesa saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 8.panta trešās daļas 12.punktu atzīst par pamatotu Ls 10,50 iekļaušanu apliekamajos ienākumos, jo minētā summa ir procentu maksājums, ko pieteicējs saņēma no *G.B.* kopā ar aizdevuma summu Ls 600 *(lietas 1.pielikuma 52.lapa, 57.lapa).*

Tiesa sprieduma [10] punktā jau atzina, ka atbildētājs pamatoti ir iekļāvis apliekamajā ienākumā pieteicēja saņemtos maksājumus no „*/Nosaukums/*” un „*/Nosaukums 2/*”, jo pieteicējs nav pierādījis, ka no minētajām kompānijām saņemtie maksājumi ir aizņēmumi. Līdz ar to atbildētājs pamatoti minētās summas atzina par personas ienākumiem, balstoties uz faktu, ka tās iemaksātas privātpersonas kontā, un saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 8.panta trešās daļas 12.punktu ir ar IIN apliekamie ienākumi.

Tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja izvēlētās metodes piemērošanu, kā rezultātā konstatēta starpība starp izdevumiem un ienākumiem Ls 54605,88 apmērā. Tā kā pieteicējs nav pierādījis izlietoto līdzekļu izcelsmi un atbildētājs neatzīst pieteicēja skaidras naudas uzkrājumus, Lēmumā pamatoti šī summa ir iekļauta apliekamajos ienākumos.

VID konstatētā apliekamo ienākumu kopsumma ir Ls 242 198,64 (*lietas 1.pielikuma 57.lapa*), bet pieteicējs kā nodokļu maksātājs ir norādījis Ls 23 169,10 (*lietas 1.pielikuma 56.lapa*), līdz ar ko veidojas starpība Ls 219 029,54, no kuras VID ir atskaitījis attaisnotos izdevumus – Ls 240 kā privātajos pensiju fondos izdarītās iemaksas, un aprēķinājis 25% nodokli, kas no Ls 218 789,54 ir Ls 54697,38 jeb summa, ko atbildētājs norādījis Lēmumā.

[13] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 31.^{3}pantu, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa, nokavējuma nauda un soda nauda atbilstoši likumā „Par nodokļiem un nodevām” noteiktajam apmēram.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām” 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda - no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Saskaņā ar minētā likuma 32.panta pirmo daļu, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas

nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Minētā likuma 32.panta trešā daļa nosaka, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk nekā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējam par termiņā nesamaksāto IIN par 2007.gadu tiesiski un pamatoti aprēķināta soda nauda Ls 27348,69 apmērā (Ls 54697,38 x 50%) un nokavējuma nauda Ls 25953,91 (par laika periodu no 2008.gada 17.aprīļa līdz 2010.gada 21.novembrim).

Rezolutīvā daļa:

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.B.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 5.jūlija lēmuma Nr.22.4.7/46538 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ E.Apīne
Rīgā, 2013.gada 19.martā